

РЕШЕНИЕ

№ 2110

гр. София, 25.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Миладинова и при участието на прокурора Малинова, като разгледа дело номер **2672** по описа за **2010** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 20. 01. 2010 г. по НАХД № 4362 / 2009 г., С районен съд, НК, 3 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 466 / 25. 03. 2009 г., издадено от директор на Управление „Пътни такси и разрешителни” на Национална А. „П. И.”, с което на основание чл. 54, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП), на „Р. – П. Д.”, е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.”а” от ЗП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от А. „П. инфраструктура”, в която се моли същото да бъде отменено като неправилно. Счита, че АУАН е редовно връчен на шофьора, който е могъл да направи в тридневен срок своите възражения., Твърди, че „нарушението е съществено”. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено оспореното решение.

В съдебно заседание касатора, не се явява и не се представлява.

Ответникът „Р. – П. Д.”, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал.

1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Н и Бутков, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при извършена проверка на 09.03.2009 г. на Околовръстен път, в района на пътен възел „В”, „Р. – П. Д.”, е извършил нарушение на чл.5 от Наредба № 11 от 3 юли 2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, като управлява влекач с ДК № РВ 7897 НН и прикачено ремарке с ДК № РВ 1661 ЕМ, превозващ метална конструкция с ширина – 3.00 метра, при допустима максимална ширина 2.55 метра, измерено с геодезична лата.

На същата дата бил съставен АУАН, връчен срещу подпис на шофьора на автомобила, в който деянието е квалифицирано като нарушение по чл.26, ал.2, т.1, б. „А” от Закона за пътищата.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното НП № 466 / 25. 03. 2009 г., от директора на Управление „Пътни такси и разрешителни” на Национална А. „П. И.”.

При тази фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са ограничили правото на защита на жалбоподателя.

Съгласно чл.11 от Наредба № 11 отговорност за движението и съпровождането на извънгабаритните ППС носят лицата, които извършват превозите.

В случая, правилно е констатирано от страна на районния съд, че в НП не е посочено въз основа на какви доказателства е прието, че следва да се ангажира отговорността на „Р. – П. Д.”.

Освен това, проверката, извършена на 09.03.2009 г. от контролни органи на Управление „Пътни такси и разрешителни” (УПТР), е направена в присъствието на водача на автомобила Г бутков, заемащ длъжност „шофьор”. Същият неправилно е посочен в АУАН № 485 от 09.03.2009 г. като „представител” на дружеството, респ. на него е връчен акта съобразно чл.43, ал.1 ЗАНН. Същевременно в акта не е отбелязано Бутков да е представил пълномощно пред контролните органи, което да го легитимира като представител на юридическото лице „Р. – П. Д.”. Такива доказателства не са представени както в хода на производството пред АНО, така и в хода на съдебното производство пред СРС. Действително съгласно чл.54, ал.3 от ЗП работодателят е отговорен солидарно с работника или служителя за причинените от тях щети. Тази разпоредба обаче няма отношение към административните наказания, установяването и санкционирането на които съобразно чл.56, ал.1 ЗП се извършва по реда на ЗАНН. Съществува очевидна разлика между физическото лице – водач на автомобила Бутков и юридическото лице, на което е наложено наказание - „Р. – П. Д.”.

Нормата на чл.40, ал.1 ЗАНН задължава актосъставителя да състави АУАН в присъствието на нарушителя, който има право да даде обяснения и възражения (чл.42, т.8 ЗАНН). Актът се предявява на нарушителя, за да се запознае със съдържанието му и го подпише – чл.43, ал.1 ЗАНН. Спазването на посочените процесуални норми гарантира защитата на нарушителя, който има право да разбере, в какво административно нарушение е уличен. АУАН поставя началото на административно наказателното производство (чл.36, ал.1 ЗАНН) и неслучайно занокът е поставил изисквания към съдържанието и задължителните му реквизити (чл.42 ЗАНН). АУАН задължително следва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, както и законните разпоредби, които са нарушени (чл.42, т.4 и т.5 ЗАНН). Видно от съдържанието на АУАН № 485 от 09.03.2009г., в същия е посочено, че е нарушен чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „А” от ЗП. В същото време в издаденото НП се сочи разпоредбата на чл. 5 от Наредба № 11 за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Посочената за нарушена законова разпоредба е без уточнение, дали се касае за алинея или точка на разпоредбата. Съгласно чл.26, ал.2, т.1, б.”а” от ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. От фактическа страна е посочено, че съгласно чл. 5 от Наредба № 11/2001 г. (разпоредбата има дванадесет алинеи), допустимата максимална ширина е 2.55 метра, а в конкретния случай е превозвана метална конструкция с ширина 3.00 метра.

Доколкото в случая се касае за ширина не на самото пътно превозно средство, а на превозвания с него товар, правилната правна квалификация е следвало да бъде чл. 5, ал. 1, б. „а”, във връзка с чл. 2 от Наредба № 11 / 2001 г. Тази норма, която установява извънгабаритните ППС-та, не е посочена в АУАН. Съдът приема, че с това е допуснато особено съществено нарушение на процесуалните правила при образуване на административно наказателното производство, което е довело до накърняване правото на защита на касатора. Той е бил лишен от възможността да разбере конкретно какво нарушение се твърди, че е извършил, както и да се защитава пълноценно по него. Нарушението се състои, както в липсата на описание на нарушението и на посочена нарушена законова норма (чл.42, т.4 и т.5 ЗАНН), така и в съставянето на АУАН в отсъствието на представител на нарушителя в нарушение на разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 ЗАНН, без да са налице процесуалните изисквания за съставяне на акта в отсъствие на нарушителя.

При тази фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са ограничили правото на защита на жалбоподателя.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С. - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 20. 01. 2010 г. по НАХД № 4362 / 2009 г. на С

районен съд - Наказателна колегия, 3 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.